

pet, da ledelsen i HT valgte at privatisere buslinjen.

Tilsvarende i Skævinge Kommune. Her er der nogle kloge offentlige ledere, som bruger deres ledelsesret til at sige, at medarbejderne selv skal styre hjemmehjælpen. Det har de nu gjort i 15 år, og i dag kan man se, at de har meget mindre sygefravær, der er meget større tilfredshed hos de ansatte, sundhedsudgifterne i kommunen er faldet, de ældre er mere selvhjulpne og skal ikke så meget på hospitalet osv. og behovet for plejehjemspladser er reduceret. Altså nogle virkelig gode succeskriterier for, at her er det gået godt, og det er gået godt, fordi man havde tillid til de ansatte og sagde til dem: Styr selv det her, for I ved bedst!

Det er derfor, jeg må sige, at jeg synes ikke, at SF's forslag til vedtagelse er godt nok, når det gælder om at sætte fokus på, hvad der er nødvendigt for at få en bedre ledelse. Det eneste attraktive, der kunne være ved at stemme for SF's vedtagelse – og det skal jeg overveje til på tirsdag – er, at det vil være en meget god måde til at illustrere, hvor bagstræberisk de borgerlige partier her i Folketinget i virkeligheden stemmer. De kunne lige så godt have skrevet denne vedtagelse – ja, undskyld til hr. Jørn Jespersen, men den kunne faktisk lige så godt være skrevet i den anden side af salen.

(Kort bemærkning).

Jens Heimburger (KF):

Det glæder mig meget, at hr. Frank Aaen ved, hvad der gik galt i Sovjetunionen. Jeg har vidst, fra jeg var en lille dreng, at det aldrig kom til at køre, og så har jeg siden hen beskæftiget mig lidt med politik og lidt med ledelse.

På mandag starter der 20 mennesker i en af de virksomheder, jeg er bestyrelsesformand i, og de får alle sammen aktieoptioner, når de har været der i 6 måneder. Vi kræver, at de øver indflydelse, vi kræver, at de tager ansvar, for det er en hovedkonkurrencekraft, at der er det samspil i virksomheden.

Det er ikke bagstræberisk, når vi ikke stemmer for vedtagelsen. Det hele fungerer nemlig, så det behøver man ikke bekymre sig om. Vi er bange for, at den gode vilje vil komme til at stå i vejen. Nej, giv os nogle friere rammer ude i virksomheden, for vi har allerede fået det til at køre, vær ikke i tvivl om det! Der er selvfølgelig eksempler på private virksomheder, hvor tingene ikke fungerer. Sådan vil det altid være, men så vil markedsmekanismen heldigvis slå noget

hurtigere til, end det vil være tilfældet i det offentlige.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen det bekræfter sådan set kun det, jeg sagde før, nemlig at det fungerer mange steder i den private sektor, men at det bare ikke afspejler sig i den debat, som borgerligheden i dag har præsenteret her i Folketingssalen.

Og så vil jeg bare advare imod at gøre aktieoptioner til noget afgørende. Dels er det et instrument, der i hvert fald traditionelt kun er blevet brugt i de meget fremadstormende industrier og erhverv, og dels mener jeg sådan set, at demokrati bør udbredes til alle former for beskæftigelse, også og ikke mindst i den offentlige sektor.

For det andet har aktieoptioner og den måde at indrette sig på jo den store ulempe, at man i høj grad kun tænker på virksomheden selv, og jeg er til forskel fra hr. Jens Heimburger altså ikke enig i, at den enkelte virksomheds lykke samtidig er ensbetydende med samfundets lykke. En virksomhed kan begå grusomme fejl, store miljøsynder, nedslide det omkringliggende miljø, og hvad ved jeg. Det er til stor skade for samfundet, og derfor er man nødt til både at have medarbejderindflydelse – det kunne jeg ikke nå at få med i min ordførertale – og at have et mere levende demokrati, hvor man inddrager det omliggende samfund, hvis det virkelig skal fungere, så vi også rent samfundsøkonomisk får den maksimale gevinst ud af udviklingen. Men det er en lidt større debat, og den når vi vist ikke i dag.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Hvor vi dog havde en fremragende debat under det foregående punkt på dagsordenen. Det var jeg glad for, men til gengæld må jeg konstatere, at så blev kræfterne brugt op, for det er dog egentlig nogle pudsige ting, der er blevet sagt hist og her. Der er også blevet sagt nogle fornuftige ting, men jeg vil holde mig til nogle af misforståelserne eller fejlfortolkningerne, som måske skyldes uvilje eller manglende evne til at forholde sig til nogle af de ret centrale pointer, der har været fremme i debatten om ledelse i de senere måneder.

Den ene troede jeg faktisk jeg fik rammet en pæl igennem i min indledende besvarelse, nemlig spørgsmålet, om Center for Ledelse skulle koncentrere sig om én ledelsesmodel. Det håbe-